

СЕКЦІЯ 8. СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ДОКУМЕНТОЗНАВСТВА ТА ІНФОРМАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ І УСТАНОВ

ОСОБЛИВОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ КНИЖКОВОЇ ПАЛАТИ УКРАЇНИ ІМЕНІ ІВАНА ФЕДОРОВА

А. С. Панасенко, студентка спеціальності 029 «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа, освітньої програми «Документознавство та інформаційна діяльність», група ДІД-111

Т. В. Оніпко, д. і. н., професор кафедри документознавства та інформаційної діяльності в економічних системах – науковий керівник

Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»

Книжкова Палата України імені Івана Федорова – державна наукова установа у сфері видавничої справи та інформаційної діяльності. Ця установа була започаткована 24 січня 1919 р. згідно з Законом «Про утворення Головної Книжної Палати в м. Києві», який підписав Голова Ради Народних Міністрів УНР Володимир Винниченко за поданням Міністра Народної Освіти професора Івана Огієнка.

Нині Книжкова Палата України здійснює такі функції:

- державну бібліографічну реєстрацію та централізовану каталогізацію всіх без винятку видів видань, випущених в Україні;
- забезпечує впровадження системи ISBN, надає ідентифікатори видавцям, а також виробникам окремих видів аудіо-, візуальної, аудіовізуальної продукції і визначає відповідні номери ISBNs; цей вид діяльності Книжкова Палата України здійснює на підставі Угоди про співробітництво з Міжнародним агентством ISBN, підписаної 13 січня 1996 р.;
- збирання та використання адміністративних даних, які характеризують динаміку та стан у видавничій справі;
- аналіз тенденцій розповсюдження видавничої продукції, вивчення книжкового ринку, його регіональних особливостей;
- розробку та обґрунтування короткострокових і довгострокових прогнозів розвитку видавничої та бібліографічної справи в Україні;
- наукові дослідження в галузі бібліографії, книгознавства, консервації та реставрації документів;

- створення і видання поточних, кумулятивних і ретроспективних бібліографічних покажчиків, реферативних журналів і науково-аналітичних оглядів, друкованих карток;
- розробку та експлуатацію бібліографічних баз даних і мереж бібліографічної інформації;
- організацію книгообміну.

Книжкова Палата України підпорядковується центральному органу виконавчої влади, який забезпечує проведення державної політики з питань масової інформації та видавничої справи. Таким органом є Кабінет Міністрів України.

На Книжкову Палату України покладено функції з комплектування і збереження повного і недоторканного фонду Державного архіву друку – головного сховища всіх видів видань, випущених в Україні. Фонди друкованої продукції і бази даних Книжкової палати України перебувають під охороною держави та є її власністю.

Книжкова Палата України в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, одержує безоплатні та платні обов'язкові примірники всіх видань, випуск яких здійснюється суб'єктами видавничої справи в Україні, і надає інформацію про це через засоби масової інформації та надсилає її в управління преси та інформації обласних державних адміністрацій.

Однією з особливостей діяльності Книжкової Палати України є те, що вона має власні друковані видання. До них належать бібліографічні покажчики: «Літопис книг»; «Літопис газетних статей»; «Літопис книг»; «Літопис газетних статей»; «Літопис журнальних статей»; «Літопис авторефератів дисертацій»; «Літопис образотворчих видань»; «Літопис картографічних видань»; «Літопис рецензій»; «Літопис нот».

Разом з цим Книжкова Палата України видає науково-практичний журнал «Вісник Книжкової палати», видавничо-бібліографічний покажчик книг і брошур «Нові видання України», статистичні збірники «Друк України» і «Календар знаменних і пам'ятних дат».

Таким чином, фонд Книжкової Палати України є частиною культурної спадщини України. Важливим завданням є збереження документів цього фонду не тільки традиційними способами консервації, а й шляхом переведення на електронні носії інформації та забезпечення доступу до них через Інтернет.

Список використаних джерел

1. Офіційний сайт Книжкової Палати України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrbook.net>. – Назва з екрана.
2. Савченко М. Книжкова Палата України імені Івана Федорова – підсумки і перспективи [Електронний ресурс] / Савченко М. – Режим доступу: http://irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis.../cgiirbis_64.exe?...2...PDF/...pdf. – Назва з екрана.

АВТОМАТИЗОВАНІ БАНКІВСЬКІ СИСТЕМИ ТА РІВНІ ЇХ ОПИСУ

Ю. Ю. Карпенко, студентка напряму підготовки «Документознавство та інформаційна діяльність», група ДІД-41

Т. М. Білоусько, к. е. н., доцент кафедри документознавства та інформаційної діяльності в економічних системах – науковий керівник

Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»

На сьогодні банківська діяльність є однією з найбільш сприятливих сфер для впровадження інформаційних технологій [1]. Швидка обробка потоків інформації є одним із головних чинників, що впливають на прийняття управлінських рішень та на ефективність банківської діяльності загалом.

Автоматизована банківська система (АБС) – це ціле системно-технічне середовище, яке включає системну складову програмного забезпечення і апаратні засоби [2]. Автоматизовану банківську систему можна визначити як систему, що функціонує на базі засобів обчислювальної техніки, які зв'язані між собою локальною чи глобальною мережею передачі даних і забезпечують процес збору, введення, передачі, обробки, збереження, поновлення даних для вирішення проблем управління діяльністю банку.

АБС, як будь-яка автоматизована система, складається з функціональної і забезпечувальної частин, які, в свою чергу, поділять на підсистеми, комплекси програм чи АРМ. Забезпечувальна частина має надати всі види ресурсів, що необхідні для експлуатації системи. До складу забезпечувальної частини АБС входять підсистеми технічного, математичного, інформаційного, організаційно-правового та лінгвістичного забезпечення.